

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Cleveland 7, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NOVEMBER						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5		
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 215 Wed., Nov. 2, 1949

Republikanci bi zopet radi spremenili glasovnico

Republikanci v državi Ohio imajo pa zares smolo. To se pravi, njih voditelji ga polomijo, kakor se obrnejo. Delajo se zelo iznajdljive in so vedno na tem, da bi eno zaigrali demokratom. In prav vselej se zgodi po pregovoru: kdor drugim jamljo koplje, sam vanjo pade.

V državi Ohio smo včasih imeli eno glasovnico za vsako stranko, kadar so bile predsedniške volitve. To se pravi: predsednik ter podpredsednik in državni uradniki ene stranke so bili vsi na eni glasovnici. Pa je republikanska legislatura pronašla, da bo to škodovalo republikanskim kandidatom v letih, ko je kandidiral predsednik Roosevelt. Ta da bo potegnili vse za seboj, so rekli. In so šli, pa so sklenili tako, da bosta predsednik in podpredsednik na eni glasovnici, ostali državni kandidati pa na drugi.

No, volitve so pokazale, da bi bilo ravno obratno prav in so hitro zopet spremenili glasovnico tako, kakor je bila poprej. To so storili ravno v času, ko bi bil prejšnji sistem republikancem pomagal, ako bi bili pustili glasovnico v miru.

Letošnje zasedanje legislature je zopet nekaj "pogrunto". Republikanci so prišli do prepričanja, da morajo ukreniti čisto nekaj posebnega, nekaj novega, ako hočejo kdaj v državi Ohio izvoliti svoje kandidate. Po dolgem ukrepanju so prišli na to, da jim največ škoduje to, ker demokrate preveč glasujejo z enim križem za vse kandidate, ali da volijo kakor pravimo: straight ticket. To se pravi, ako napravijo križ pred imenom kandidata na vrhu liste, s tem volijo za vse naslednje kandidate iste stranke. Znano je, da jih je mnogo, ki si ne vzamejo časa in ne dela, da bi napravili križ pred vsakim kandidatom, zlasti se če hočejo voliti za vse kandidate svoje stranke.

Zato so republikanci prišli na zelo lep načrt (po njihovem), ki bo enkrat za vselej zmešala štrno demokratom. Pred volitve so namreč postavili predlog o katerem bomo glasovali 8. novembra, ki govori, da mora vsak volivec napraviti križ pred vsakim kandidatom, za katerega hoče voliti. Pravijo, da bo to bolj pošteno.

Toda če je bilo dozdaj pošteno in poštene volitve, če si napravil križ samo pred enim kandidatom in s tem volil za vse v istem stolpcu, zakaj bi kar naenkrat zdaj ne bilo več pošteno?

Republikanci imajo prav v svoji nameri. Gotovo je, da bo mnogo, ki si ne bodo vzeli časa, da bi delali križe pred vsakim kandidatom. Zlasti taki ne, ki niso vajeni dosti angleškega jezika, torej naturalizirani državljani. Ti večinoma vsi volijo demokratsko, ker so največ delavci. Republikanci pa, ki so bogatejši sloj, so bolj študirani in bodo šli, pa delali križe dol po vrsti.

Jasno je, da hočejo s tem republikanci pomagati prihodnje leto senatorju Taftu, ki se boji delavskih glasov. Zato so se pa zdaj oglasile vse delavske unije proti spremembi glasovnice v državi Ohio. Ako bodo volivci na 8. nov. glasovali z večino, da se glasovnica spremeni v toliko, da se bo moralo delati križe pred vsakim imenom, bodo samo sami sebi napravili delo pri nastopnih volitvah. Kdor hoče voliti kandidate več strank, to lahko itak stori. Kdor hoče pa voliti vse kandidate svoje stranke, zakaj bi moral delati križe pred vsakim imenom, vsega skupaj kakih 20 ali več? To je vendar neumnost.

Tak način glasovnice, kot ga imamo zdaj glede delanja križev, imamo v državi Ohio že 58 let in so bile volitve vselej poštene, pa hitre. Te vrste glasovnice, kakor jo hočejo vpeljati zdaj republikanci, so imeli že v petih državah, pa so jo opustili, ker se je izkazala kot zamudna in konfuzna.

Včasih se primri, da je na eni glasovnici tudi do 36 kandidatov za razne državne urade in ako boste morali pred vsakim napraviti križ in gledati, da ne bo šel čez tisto okence, lahko izračunate koliko časa vas bo to vzelo, namesto, da b napravili na vrhu en križ in bili gotovi v trenutku.

Da se je ta predlog spravil na glasovnico in bo prišel v tisk 8. nov. pred volitve je stalo republikanske bogataše mnogo denarja. Kaj zato, saj so mislili, da ga trošijo za svojega prijatelja Tafta.

Mi nismo proti spremembi glasovnice zastran senatorja Tafta. To je vprašanje posebej. Mi smo proti temu, ker se nam zdi neumnost in velika potratna časa pri volitvah. Se zdaj je treba ob predsedniških in državnih volitvah čakati na rezultat volitev skoro vsi noč in še drugi ali tretji dan. Ako bodo vpeljali pa še tako glasovnico, pa volitev niti končali ne bomo v enem dnevu, če bo moral vsak državljani delati z okrono roko tiste križe pred dolgo vrsto kandidatov.

Opozarjamo na sledeče: v volivni koč boste dobili eno polno samih sprememb za čarterje, za bonde in drugo. Dva stolpca bo teh predlogov. Tretja v prvi vrsti bo ta glasovnica. Napravite križ pred "NO"!

Vsi za enega, eden za vse

P. Bernard Ambrožič

Zadnjič sem pisal na tem mestu, kako novi priseljenci, bivši begunci, komaj čakajo, da bi mogli krepko sodelovati pri LIGI. In tudi o tem sem pisal, kako LIGA misli na to, da bi NOVE čimprej pritegnili k svojemu delu in jih takoj kar mogoče tesno povezala.

Povedal sem, da NOVI ne gledajo na svoje prispevke v LIGINO blagajno kot na kakšne darove in miloščino, ampak si stvar zamišljajo kot nekaj DAVEK, kot nekaj dolg, ki gre LIGI iz njihovih dohodkov. Seveda pri tem vedo, da ko pomagajo LIGI, s tem pomagajo predvsem sami sebi in vsem NOVIM, poleg tega pa onim za morjem, ki bi tudi radi postali — pa še niso postali — NOVI.

Podrobneje se bodo NOVI o tem pomenili med seboj v svojem skromnem mesečniku, ki se imenuje NOVI AMERIŠKANEK in ga že od julija sem izdaja znani SLOVENIAN DESK pri NCWC v New Yorku.

STARI slovenski Amerikanci, ki so doslej nosili vse breme LIGINEGA dela, se bodo — boste mislili in rekli — sedaj oddahnil in stopili v ozadje.

Pa ste napačno mislili in rekli! Prav nič se ne mislijo oddahnil in še mnogo manj mislijo stopiti v ozadje! Nasprotno, glas iz srede NOVIM, da mislijo prav krepko poprijeti pri LIGINEM delu, je stare podžgal, kakor bi jih podžgala malokatera vest, — škoda je, da niste bili vsi, ki to citate, navzočni pri LIGINI letni seji v Clevelandu dne 5. oktobra. Bilo je sicer veliko udeležencev, dvorana je bila res kar nabita, pa vseeno rečem — ali pa ravno zato — škoda, da niste bili VSI na seji.

Seveda ne boste nikoli vsi prišli, ker je to nemogoče, gotovo je pa že danes, da bo v prihodnjih letih za LIGINO letno sejo treba dobiti veliko večjo dvorano kot smo jo imeli letos.

Da ste bili torej na letni seji in slišali besede navzočih, potem bi meni ne bilo treba nič dopovedovati, da se STARI ne mislijo prav nič oddahnil ali morda LIGO kar NOVIM prepustiti.

Slišati bi bilo treba besede zastopnikov Clevelanda, ki je po priznanju vseh delavcev za LIGO zmerom stal v ospredju.

Slišati bi bilo treba besede Mr. Intiharja, kako je podžgal svoje dosedanje sodelavce in vabil nove na delo. Slišati bi bilo treba, kako je napovedal veliko bodočnost LIGI, ki je s to letno sejo začela stopati v TRETJO DOBO svojega zgodovinskega dela.

Slišati bi bilo treba besede Mr. Grdine, tega stebra vseh dobrih načrtov in podjetij, kako se je razvnel in poudaril, da se je v teh kratkih letih prebilo mnogo ledu in za LIGO ter njeno delo povsod pihajo bolj ugodne saponce.

Slišati bi bilo treba Mr. Meljača, ki je podprl besede drugih govornikov v svojem imenu in v imenu vsega sv. Lovrenca, pa še malo ni namignil, da bi mislili dobri ljudje tam okoli LIGO vsaj nekoliko pozabiti.

Se več Clevelandčanov je želelo kaj ziniti in povedati svoje mnenje, dati nasvete in obljube, pa je časa zmanjkovalo in Msgr. pridesnik je moral hočeš nočeš opozarjati, da moramo hiteti.

Pa to se razume, da ni bil samo Cleveland ves navdušen. Treba je bilo slišati Mr. Zalarja, kako je napovedal še bolj krepko sodelovanje pri LIGI od strani KSKJ, naše katoliške JEDNOTE. Ta naša splošna organizacija je bila z LIGO od začetka tesno povezana, pa sprva zgolj iz človekoljubnih namenov, nadalje jo bo pa navezovala na LIGO tudi lastna korist, zakaj izmed NOVIM se bo rekrutiralo tudi novo članstvo KSKJ in bo organizacija stalno naraščala.

Naj pripomnim, da so NOVI že dobro poučeni o podpornih organizacijah in zlasti dobro vedo, v katere organizacije naj NE vstopajo, če nečajo zajti v kalne vode.

Treba bi bilo slišati Mrs. Novak, ki je spregovorila v imenu Slov. Ženske Zveze. Vsi vemo, da so podružnice te organizacije veliko delale za LIGO, zlasti v Clevelandu. Mrs. Novak je to s ponosom poudarila; pa napovedala še veliko večje sodelovanje Slovenske Ženske Zveze v bodočnosti. Povedala nam je tudi, da v okrilju Slov. Ženske Zveze izginjajo zadnji predsedniki napram LIGI, njenemu delu in beguncem. Propaganda je bila pač ogromna in močno lisajška od nasprotne strani. Ni čudno, da ji je tudi ta ali ona drugače dobra želja podlegla, kakor so ji podlegali seveda tudi mnogi moški. Toda ozačje se jasni iz dneva v dan in celo opažamo, da iz nedavnih hudih nasprotnikov beguncev nastajajo njihovi poštredni podporniki in podpornice.

Tako nekako je govorila Mrs. Novak. Jaz dostavljam na tem mestu iskreno željo, da bi naši NOVI, bivši begunci, z vsem svojim nastopom in življenjem med nami pokazali in najvišji meri, kako prav je, da "padajo še zadnji predsedniki" in da nasprotna propaganda stalno izgublja tla.

trale, ali kaj. Nikakor ne mislim, da bi morali NOVI sami začeti in SAMI ostati pri kaki podružnici. Ne! Samo iniciativa naj pride izmed vas, stari bodo hitro pritegnili. Tu ali tam se pa seveda lahko tudi narobe zgodi — stari skliče nove, povežite se z novimi v eno celoto in delajte.

Ne vem, kako kmalu boste začeli dobivati kaj "iz centra". Stvar je pač taka, da je treba tudi CENTRALO šele ustvariti. V skromnih razmerah se je ustanovila LIGA in v skromnih razmerah je živel vsa ta leta. PISARNO je nosil s seboj tajnik, kamor je šel, nosil jo je s seboj predsednik, nosil jo je blagajnik — vsi uradniki enako. ZDAJ bo treba res ustvariti PISARNO in ji dati vse možnosti, da dela in se razvije. To je letna seja tudi uvidela in do tega mora priti čimprej.

Pred dvema leti je menda bilo, da je LIGA imenovala dr. Miho Kraka za svojega pooblaščenca in mu dala naslov "National Director" LIGE. Mož je šel na delo in si ustvaril "pisarno" kar v svojem stanovanju. S polno paro sta poprijela z gospo Malko — še danes nista prav nič popustila. Toda prišlo je delo za naseljevanje beguncev v prekomorske dežele, med drugimi se je nekoliko odprla tudi Amerika.

Kdor ni pri tej reči od bližje udeležen, nima pojma, koliko dela nalaga ta reč. Dr. Krek je moral iz "National Directorja" postati skoraj samo "Resettlement Director". Za napredek LIGE med nami samimi nikakor ni mogel najti časa — razen v najbližji okolici. Nujno je bilo, da je nastal v razvoju LIGE nekaj zastanek in to se pozna zlasti v dejstvu, da je LIGA imela preteklo leto komaj kakih ENAJST TISOČ dohodkov. Tako smo slišali na letni seji v poročilu blagajnika Mr. Zalarja.

Saj to ni tako majhna številka, ampak ko gre za VELIKE stvari, bi bilo nujno treba tudi VELIKIH števk. Ustanavljanje PODRUŽNIC bo moral pripomoči k temu, da se v novem poslovnem letu številka nabrane svote vsaj — PODVOJI.

Slišati bi bilo treba — last not least — poročilo Rev. Butale iz Joliet, ki je poročal o delovanju odtodne LIGINE podružnice. Veliko je joliet-ska podružnica pošiljala v blagov. Če sem prav razumel, je šlo iz Joliet večina v Slovenijo, kar so nabrali v okrilju LIGINE podružnice. To je popolnoma prav in v redu. Kako strašno siromaštvo je v marsikje v stari domovini, tega ni treba šele dopovedovati.

Najbolj učinkovit dokaz za potrebo, da gre podpora v stari domovino, se mi zdi dejstvo, da celo BEGUNCI sami iz svojih taborišč ali kjerkoli so, pošiljajo DOMOV paket za paketom, čeprav sami sebi pritrjujejo. PRI NOVIM Amerikancih, Kanadčanih, Argentincih itd. se je pa že kar uveljavila misel, da MORA biti prvi za služek v novi deželi. — za paket domov.

PODRUŽNICE LIGE po naselbinah — to bo in mora biti eno glavnih uspehov LIGE v nastopajočem poslovnem letu. LIGA je sicer v teh dobrih štirih letih svojega obstoja naredila veliko delo — večje kot bi se bilo dalo pričakovati. Toda še veliko večje delo bi bila storila, če bi se organiziralo več PODRUŽNIC, ki bi stalno delale in zbirale, zraven tega pa seveda dvigale zanimanje. Kar je bilo v tej reči zamujenega, bo treba na vsak način čim prej popraviti in nadomestiti.

V tej reči se LIGA zdaj predvsem zanaša na NOVE. Marširajo bi se lahko začeli, pa menda čakajo na "navodila" iz centra, ali kaj. Nikakor ne mislim, da bi morali NOVI sami začeti in SAMI ostati pri kaki podružnici. Ne! Samo iniciativa naj pride izmed vas, stari bodo hitro pritegnili. Tu ali tam se pa seveda lahko tudi narobe zgodi — stari skliče nove, povežite se z novimi v eno celoto in delajte.

Ne vem, kako kmalu boste začeli dobivati kaj "iz centra". Stvar je pač taka, da je treba tudi CENTRALO šele ustvariti. V skromnih razmerah se je ustanovila LIGA in v skromnih razmerah je živel vsa ta leta. PISARNO je nosil s seboj tajnik, kamor je šel, nosil jo je s seboj predsednik, nosil jo je blagajnik — vsi uradniki enako. ZDAJ bo treba res ustvariti PISARNO in ji dati vse možnosti, da dela in se razvije. To je letna seja tudi uvidela in do tega mora priti čimprej.

Pred dvema leti je menda bilo, da je LIGA imenovala dr. Miho Kraka za svojega pooblaščenca in mu dala naslov "National Director" LIGE. Mož je šel na delo in si ustvaril "pisarno" kar v svojem stanovanju. S polno paro sta poprijela z gospo Malko — še danes nista prav nič popustila. Toda prišlo je delo za naseljevanje beguncev v prekomorske dežele, med drugimi se je nekoliko odprla tudi Amerika.

Kdor ni pri tej reči od bližje udeležen, nima pojma, koliko dela nalaga ta reč. Dr. Krek je moral iz "National Directorja" postati skoraj samo "Resettlement Director". Za napredek LIGE med nami samimi nikakor ni mogel najti časa — razen v najbližji okolici. Nujno je bilo, da je nastal v razvoju LIGE nekaj zastanek in to se pozna zlasti v dejstvu, da je LIGA imela preteklo leto komaj kakih ENAJST TISOČ dohodkov. Tako smo slišali na letni seji v poročilu blagajnika Mr. Zalarja.

ČE VERJAMETE AL PA NE

Od Chicaga do Clevelanda sem se vozil po sami ravnini. Kakor daleč je neslo oko, sama ravnina, na nji pa kmetije, bolj nagosto posejane kot po Kanadi. Saj ni niti toliko vzpetin, da bi se mogli otroci pozimi sankati, sem ugotovil in sprejel konkretni predlog, da dežela ni po mojem. Na Meniško naj bi pisali, pa bi jim lahko postali nekaj pripravnih hribov, če že ne marajo gora. Pol Javornika in pol Slivnice bi jim lahko odstopili,

postregli s samospevi, dvospevi in kvarteti. Pevovodja Ivan Zorman je torej pripravil pesniški program. Nekaj točk programa pa bo obenem posvečenih spominu našega pesnika — prvaka Franceta Prešerna ob stoletnici njegove smrti. Slišali bomo njegove nesmrtni tekste v skladbah Zdravica, Pod oknom (Luna sije), Strunam, Nezakonska mati in Mornar.

Kdor bi rad za nekaj časa pozabil na vsakdanja zamažana vprašanja, ki so tako prepojena s tegobnimi skrbmi, naj pride v nedeljo h koncertu Glasbene matice. In ko bodo pevci zapeli Prešernovo "Zdravico", bomo gotovo vsi pritrtili njegovim, vzvišenim besedam:

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat' dan,
da, koder sonce hodi,
prepir iz sveta bo pregnan;
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak.

Član Matice.

Belokranjski klub vabi

Cleveland, O. — V soboto 12. novembra ob osmih zvečer priredi Belokranjski klub domačo zabavo v Hrvatskem domu na St. Clair Ave. Jesen je tu in morali se bomo privaditi notranjim prostorom, kajti zabave v prostoru so končane za leto. In tudi sv. Martin se nam bliža in se bo treba pripraviti, da "ga" bomo krstili po naši stari belokranjski navadi, kakor pjeje tista pesem: "Priđi, priđi svet Martin, ti ga boš krstil, jaz ga bom pil."

Zato se je pa naš klub odločil, da priredi za Martinovo soboto lepo domačo zabavo za stare in mlade. Vabljeni ste vsi Belokranjci in vsi naši prijatelji, da se udeležite v velikem številu te zabave in da bomo skupaj krstili dobro novo kapljico. Za točno in dobro postrežbo bo vse preskrbljeno, da ne boste trpeli žeje ali lakote. Za poskočne polke in valčke nam bo poskrbel Dave Telban in Mlinar orkester. Vas vse vljudno vabi za odbor.

John Smuk, tajnik.

Volivcem 32. varde

V primarnih volitvah je bil nominiran John A. Fakult kot kandidat za mestno zbornico.

S šolsko izobrazbo, ki jo imamo za seboj ter s skušnjami, ki si jih je pridobil, ko je delal za mestno in federalno vlado, sem jaz prepričan, da bo služil meščanstvu kar najbolje v mestni zbornici.

Zato jaz toplo priporočam, da bi 8. novembra 1949 oddali svoj glas zanj, ter ga na ta način poslali v mestno zbornico kot svojega zastopnika.

Anton Novak,
15601 School Ave.

—Ko se je ameriška vlada leta 1800 preselila iz New Yorka v Washington je imela samo 123 uradnikov. Koliko jih ima pa danes?

da se še poznalo ne bi pri nas. Tam od sv. Trojice bi jih tudi lahko nekaj odstopili in en par z Bloške planote. Aha, potem pa že, potem bi pa že bila dežela za pogled. S hribčki in dolinami.

V Clevelandu smo jo prisopihali pozno na večer. Nekdo je rekel, da je to Cleveland, pa smo šli z vlakom. Ustrašili sem se, ko sem si ogledoval umazano in malo postajo dol pod Clevelandom. Majhna, lesena in zakajena je slonela ob rebri, nad katero je moral biti Cleveland. Videl ga nisem, sodil pa sem, da mora biti tam, če ga pa druge ni. Oziram se okrog, ne vedoč, kam bi jo mahnil. Nagovori me človek, ki je sedel v stari koreti, ki je bila precej podobna avtomobilu. Nekaj mi pripoveduje in kaže zadej na sedež. Ker sem zelo brihtne glave sem takoj pogruntal, da bo to fujakar, ki prevaža ljudi za denar. Šlo je že na enajsto ponoči, torej bo res najboljši, da se peljam v bagru. Po kačem mu naslov, kamor sem bil namenjen in voznik veselo pokima, da ve kje je. Še zdaj vem, da je voznik hitel govoriti: šur, šur, šur! Nisem vedel, kaj da je; kaj hudega menda ne bo, če je pa fujakar pri tem kazal nadvse prijazen obraz. Prijel je za moj kovček in ga vrge na avto, potem pa rekel, naj stopim tudi jaz notri. Pa sem.

Koreta je ropotala z močnim protestom v klanec, ki pa ni bil dolg. Kmalu smo bili na vrhu in voznik je pogol na široki ulici, ob katere straneh sem videl majhne hišice. Sami bajtarji bodo tukaj, sem uganil, ki imajo tako revne hišice. Pa kamenja jim manjka, ker so vse lesene. Pri nas so pa celo hlevi zidani. Kakšna stara šupa je lesena, pa skednji in kozolci. Svoje visoko mnenje o Ameriki sem za nekaj vatlov znižal tisti večer.

Takrat nisem vedel, da se vozim po naši St. Clair aveniji, ki je bila od mesta proti vzhodu takrat še zelo revna. Šele zadnja leta so začeli podirati stare bajte in graditi zidana poslopja.

Niava se dolgo vozila, ko voznik obrne ter ustavi na drugi strani ceste. Pove mi, da sva na cilju. To se pravi, tako sem ga razumel, ker mi je pokazal hišno številko, prav kot je bila na mojem listku zapisana in listek mi je posla pa sestra od doma. Tukaj stanuje moj svak, ki je na bordu pri Mivcem Janezu iz Bezuljka, mojem bratrancu.

Vozniku sem pomolil dlan z ameriškim denarjem, ki sem ga imel in izbral si je, kolikor je hotel. Da mi le ni vsega pobral, pa sem bil vesel. Vzame kovček in stopim do hiše. Vsa je bila v temi, ker so že vsi spali. Ni kazalo drugega, da sem začel razbijati po vratih. Kmalu je vprašal preplašen ženski glas iz hiše, kdo da je. Povedal sem, da sem jaz. Pa kdo "jaz", je bilo zopet vprašanje. Ta in ta in da naj odprejo, če me hočejo videti. No, pa sem nazadnje le prišel v hišo. Povedali so mi, da se je moj svak preselil, da je na nočjo prekasno, da bi ga iskal in naj prenočim tam. Tisti večer nisem dosti govoril, gospodar sploh vstal ni, ker je moral jutro zgodaj na delo. Postlali so mi na divanu in tako sem spal prvo noč v Clevelandu.

Nekako ob takem jesenskem času pred 36 let je bilo to. Najmanj pol življenja, bi rekel. Nič se ne kesam, da sem prišel v Cleveland in tukaj ostal. Dosti lepih dni sem imel tukaj. Ko sem bil leta 1919 doma, torej že čez 6 let po odhodu v Ameriko, so me silili, naj ostanem za vedno doma. "Za vso Kranjsko deželo ne" sem jim rekel in odšel nazaj v svobodno Ameriko, ki sicer ni domovina, je pa naša druga mati, pa dobra in skrbna, da je boljše ni pod soncem. Bomo kar tukaj počakali sodnega dne. Kaj bi človek prebiral.

(Konec)

ZBEGANO GNEZDO

POVEST
CVETA STOJANOVA

"Agata. Trst! Ali izstopiva?" Agati, ki se ji je mudilo naprej, da čimprej dočaka tisti vlak, ki bo drčal nazaj, je rekla: "Rajši pri vrtnitvi, ali ne?"

"Mislil sem, da ti bo v posebnost veselje, da pozdraviš svoje znanke po toliko letih in jim pokažeš svojega moža ter poveš, da ti je dal ta tvoj mož dva krepka, zdrava fanta."

"Torej bi se rad pokazal, da si tisti srečni, ki me je dobil?"

"Pokazal bi rad, kako dobro si izbrala."

"Kako dobro si izbrala," sta si nagajala. Pa Agati se ni ljubilo in Matej je utihnil. Gledala sta skozi okno, Matej prihajajočo pokrajino, Agata odhajajočo. Čeprav je bil dan brez vsakega oblaka, čist, sončen, je bila pokrajina mrka in nevesela. Gledala sta ravnino brez hiš in brez življenja. Njive so bile mokre, mršave in zapuščene bežale mimo. Močvirnato vzdušje se je prelivalo preko močve in jarkov, kjer so se družile majhne in krivkaste murve in vrbe in oljke. Tako boren je bil ta svet! Pokazali so se v ozadju griči in namesto naših gradov in cerkve so stale tam pinije, po dve, po tri, po cel šop in spet ni bilo nobene. Jasen dan in tisto oprano modro nebo jih je še bolj temnilo, silile so z vejami druga v drugo, se nagibale druga k drugi ali se zbiral v družbo. Agata se je spomnila slavic, ki gnezdiijo ondi in pojo s tistim zateglim, ponavljajočim se spevom, ki vabi, kliče, ljubi, dokler v ljubezni ne zamre. Agata se je presedla, stisnila in naslonila k Mateju. Prijeto ga je spreletelo. Spokojno sta se smehljala, on skozi okno, ona pa je mežala. On ni nič mislil, ona ni nič mislila. Bila sta srečna.

Svet se je dvignil in na pobočjih so rdeli šopi cvetja. "Čudovito," se je izvil iz Mateje. Agata je pogledala in odprla okno. Šivanska burja je zabrla vanjo; brila je po rožnatih cvetovih mandeljnovih dreves, jim cvetove odpirala, da so gledali sonce in čakali. Bale pa so se burje hiše, ki so bile kakor tednjave, sestavljene iz hiše vrh hiše in hiše poleg hiše, s položnimi strehami, s kamni obloženi. Gledal si te strehe in kamne, pozabil na hiše, sledil burji, ki je živžgala in tulila v prečudnih glasovih, valila kamne s strehe in strehe odnašala za igračo s seboj.

V Mestre sta izstopila. Zajel ju je val zvonečih, šumečih, hropečih glasov kolodvorov, kliči ljudi, njihov hitenje, postajanje in gorjenje; vmes so bili kliči postreškov, železniških uslužbenec s prtljajnimi vozovi. Lokomotive so se gospodsko sprehajale med šparlirjem občinstva. Prav tako so po preobloženem kolodvoru pridrele druge lokomotive s svojimi vozovi, spet druge so drčale s kolodvorov. Tu ni bilo časa misliti; križanje hitrega vršenja ni čakalo, ni izpraševalo, ni zahtevalo, ne klicalo, tu se je le dogajalo brez prestanka, dan in noč, noč in dan.

Drugi dan sta Agata in Matej prispela v Firenco, ki ju je zajela v svojo umetnost. Firenca — diši kakor vrtnica, Firenca — ne pozabi je nikoli! Pitti in Uffizi in katedrale, starejša sestra rimskega sv. Petra, in tista črna reka Arno te sladko utrudijo in ti uplanijo duha, da se ti zaadi, kakor da si sam ena florentinskih umetnin, kipov ali slik njenih gobelinov.

Ko sta stopila Matej in Agata v mogočni Rim, kjer stoji lepota antične umetnosti kar na trgu in cestah, sta poseda po kavarnah in gledala. Matejev pogled je ni sprejemal več, gledal je mestni promet in Agato, ki je to mesto srkala vase. Videl je, da ni njegova — ni dosegel, česar je iskal v Agati tu v Italiji, temveč prav nasprotno: vdala se je drugi lepoti, ta mu jo je vzela iz njegovega objema v svoj objem.

In ko je Agata hotela vsrkavati vase še in še, ji je Matej sledil le s pritajeno nejevoljo. Pustil je Agato kar brez besed sredi trga sv. Petra in se napotil — pit. Po nekaj korakih se je obrnil, gledal Agato in je čakal. Videl je, da se Agata smeje, da se smejejo celo tiste njene orintalske oči, ki dajejo njenemu obrazu nevsakdanji izraz, ki te spravi v zadrego. V ta obraz se je Matej zaplčil, kakor da ga vidi prvič. "Nikoli ni bila moja in nikoli ne bo," se je Matej zavdal. Zapihala je sapa in Agati razgibala obleko. Prijela je klobuček, se obrnila s hrbtom sapi v obran in stopila proti Mateju. Tisti hip je Matej začutil, da ga je prevzela v razgibu njenih kril njena ženskost. Premagan je napravil še korak proti njej, prav takrat kakor ona k njemu, pa se je naglo obrnil: "da ji ubijem njeno gospostvoželjnost," in odšel svojo pot. Agata je obostala. Še je gledala za njim, gledala človeka, ki jo kliče, vabi, hoče, da bo ljubljena, ne da bi ljubila. Stala je sredi trga sv. Petra, ki je bil v svoji prostornosti kakor prazen, in se je sama sebi zdela kakor kamenček sredi te obsežnosti. Zajela jo je veličina prostora, čutila je moč Rima. Krog nje so se zgrinjale množice, brneli avtomobili, ropotale kočije, pred njo je stala mogočna cerkev sv. Petra z balustradami.

Agata ni čutila, da jo Matej gleda ob svojem vinu iz daljave že več kakor uro. Matej pa je pil in užival ob misli, da je Agata zapuščena, sama, borna in majhna, kakor se mu je razdevala iz daljave, ko jo je videl le kakor piko sredi drugih ljudi — pik, ki so se premikale. Ko se je Matej vrnil, sta se pozdravila, zadovoljna nad doživeto veličino.

Vstopila sta v prvi avtobus, ki je peljal proti katakombam. Potniki so ogledovali drug drugega in prislunili drug drugega govoric. Matej je dejal: "Dva Nemca, vsi drugi Angleži." Agata jih je pogledala. Pogledi so ji bili vrtnje, avtobus je odpeljal. Agata je gledala in molčala. Matej ni vedel, ali Agata gleda družbo ali mesto. Družba se je zdela obeliskom, spomenikom, vodometom, cerkvam, Koloseju.

Javna zahvala

Cleveland, O. — Spodaj podpisana sem nabrala za Ligo katoliških Slovencev vsoto \$28. Na tem mestu se želim prav iskreno zahvaliti vsem dobrim srcem, ki so darovali in sicer naslednji:

Mr. in Mrs. Ruttar, 15942 Whitecomb Rd. sta dala \$5.00. Mrs. March in M. Klun \$2.50, Miss Bizek \$2, in Joe Umberger \$2.

Po so darovali: Mary Kocjan, Antoni Hrvatin, John F. Hrvatin, Phyllis Cernel, Peter Gulich, Mary Martich, Mary Hočvar, Mr. in Mrs. Frank Komar, Frances Tomšić, Rose Korpore, Helen Friscoic, Rose Lazar, Mrs. Kuhar, L. A. Wisivell, Julia Vidmar, Mr. in Mrs. Shimens, in Frances Kotnik je darovala 50c.

Še enkrat: iskrena hvala vsem skupaj.

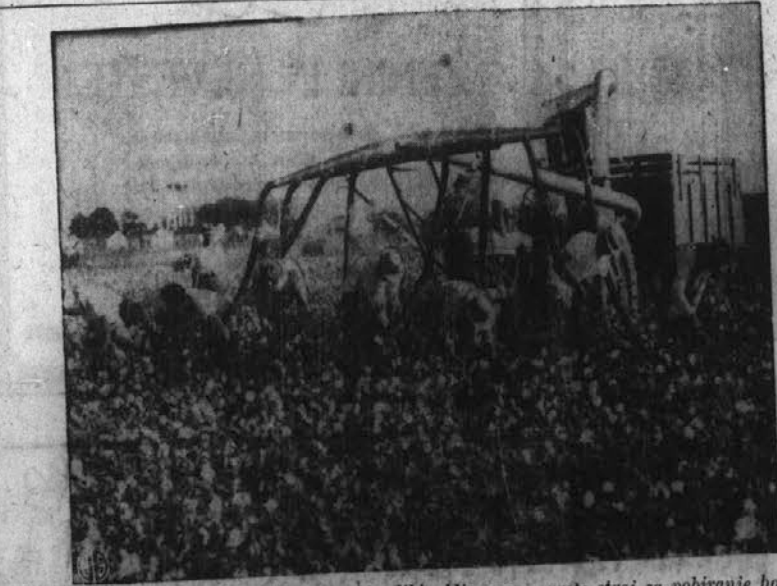
Mrs. Frances Rutar, 15942 Whitecomb Rd.

Zakaj priporočam Michael J. Boicha

Euclid, O. — Zdi se mi, da človek človeka najbolje pozna, če živi v njegovi bližini in z njim javno sodeluje. Ko to pišem, imam v mislih volitve mesta Euclida, ki se vrše 8. novembra. V vadi, v kateri živim že mnogo let, lastuje svoj dom tudi sedanjim mestnim concilman Michael J. Boicha. V zadnjih dveh terminih se je izkazal za zelo dobrega mestnega zastopnika. Za kar koli je bil naprošen je drage volje storil, razumljivo toliko bolj uspešno, ker je imel pri mestni vladi vpliv in priklupljen nastop. Gladka govorica, spoznanje v mestno gospodarstvo, zmožnost uradno pismenega in čisto govorčega angleškega jezika ga je usposobila za vsako javno debato in polemiko v mestni zbornici.

Če s le malo ozremo po 3. vardi, bomo z lahkoto opazili, kolikoli cest je bilo v zadnjih štirih letih tlakovanih, ki niso nikogar drugega zasluga, kakor sedanega councilmana Michael J. Boicha. Več napredka je doživela 3. varda v zadnjih štirih letih kot kdaj poprej ne oziraje se kdo ji je zastopal.

Razumeti moramo, da mesto Euclid ni več mala vasica; ampak je mesto z \$7,000,000.00 mestnega proračuna, s katerim denarjem mesto Euclid obratuje in s 45,000 prebivalci, ki jim je potreba nuditi javno in varnostno postrežbo. Kratko rečeno, mestna zbornica potrebuje za dobro gospodarstvo "možganov" ne pa zgolj "gobezdačev." O Michael J. Boichu smo prepričani, da predno za eno ali drugo predlogo ali ordinanco glasuje, dobro ve, kaj je nje vsebina in kaj za davkoplačevalce pomeni. Tukaj je tisto, kjer se zdrave možgane rabi.

Pomoč pobiralcem bombaža. — Na sliki vidimo nove vrste stroj za pobiranje bombaža, katerega so preiskovali blizu West Memphis, Arkansas. Osem oseb dela s posebnimi črpalnimi cevmi in ta na ta način poberejo lahko do 3,200 funtov bombaža na dan.

Zdi se mi, ker sem že mnogo let vaš precinktni načelnik in mesto vas skrbim, da se načela demokratske stranke izvajajo, tudi čutim v sebi dolžnost, da vam priporočam to, kar je za vse najboljše in koristno. Svetujem vam, pojdite v torek v volilne koče, volite poleg sedanjega župana K. J. Simsa vao Coalition Party, posebno pa vam toplo priporočam, da napravite "X" pred imenom MICHAEL J. BOICH.

Andrew Jerman
792 East 232. St.
Euclid, Ohio.

Mlekarska industrija je proti barvanemu oleo

I. H. Steffy iz Akrona, ki je predsednik ohijskega mlekarskega dobrodelnega odbora trdi, da bo barvani oleomargarin dražji, kakor pa je beli produkt. Zatorej bodo volilci ako bodo glasovali za sprejem barvanega oleomargarina v državi Ohio 8. novembra, škodovali odjemalcem in ne koristili.

Mr. Steffy pravi, da bo takoj dodan barvanemu oleomargarinu 10c federalni davek pri vsakem funtu. Nekateri hočejo, da bi volilci 8. nov. glasovali za to, da se dovoli v državi Ohio izdelovati barvan oleomargarin. To bi škodovalo mlekarski industriji, odnosno farmarjem, dočim bi odjemalcem ne bilo nič pomagano. Zdaj je dovoljeno prodajati bel margarin, ki se producira iz zelenjadnega olja, a barvalo si mora vsaka gospodinja primestiti sama. Tovar narj bi radi, da bi smeli sami izdelovati barvani oleomargarin. Mlekarska industrija radi tega svari državljane, naj ne glasujejo za rumeni oleomargarin, ampak da naj ostane tako kot je zdaj.

Čast, komur čast!

Cleveland, (Newburgh), O. — Buči, buči... pa ne morje Adrijansko, ki nekada bilo je slovansko, pač pa buči po ušesih lepa melodija prelepe slovenske pesmi, katero so prepevali predzadnji nedeljo naši "Zvonarji."

Kar je res, je pa res, kadar "Zvon" nastopi, je lepo petje. Ali tako ubrano, tako mojstrsko pa menda še ne, kot je bilo na zadnjem njih koncertu. Mešan zbor je že samo za pogled očarljivo lep in za posluš pa še bolj. In saj že vemo, da kadar nastopi Mrs. Žagar in Mrs. Maver, da bo res lepo. In poleg njih pa še Mr. Zrimšek pa kar očara občinstvo s svojim močnim glasom.

Naj bo vsem pevcem in pevnicam izrečena prav lepa zahvala. Vemo in se zavedamo, da ste veliko žrtvovali z vajami in vse zato, da nas razveselite. In ste nas tudi v resnici razveselili, kar so pričali številni in močni aplavzi. Seveda bi vsega tega ne bilo, če bi ne imeli tako izvrstnega in požrtvovalnega pevovodja. Zahvala.

tudi Vam, g. Zorman, prav lepa zahvala.

Občinstva je bilo lepo število, a še vse premalo. Za tako lep koncert bi morala biti dvorana nabito polna. Le eno željo še gojim in ta je, da bi vsako leto vsaj dvakrat priredili tako lep koncert. In za prihodnji koncert pa naj vsakdo, ki bo pričel tal te vrstice, sklene — da bo takrat gotovo navzoč.

Pevci zbora "Zvon" nam že 35 let prepevajo v veselje in zabavo in vem, da je vsak, kdor jih je slišal, rekel: "Niso se za stonj učili! Izvrstno so izvršili svojo nalogo!" Le to je želeli, da bi se še mlajši poprijeli petja. In če se to dosežejo, bo čez 15 let, ko bodo praznovali zlati jubilej, to najmočnejši slovenski pevski zbor v Ameriki. K 35 letnici zbora "Zvon" pa sprejmite vsi pevci in pevke prav iskrene čestitke.

Jacob Resnik.

Upravna reforma

"Birokracija," je rekel ministrski predsednik države Utopija svojim pred seboj stoječim ministrom, "je našo deželo privredila na rob prepada, gospoda moja! Kmetje kličejo poplugh, tovarne zahtevajo surovine, družine s številnimi otroki hrepenijo po stanovanjih, vse ljudstvo moleduje za kruh! In kaj jim nudimo? Samo vzorce (formularje) in spise! Nič drugega kakor porumenele, zaprašene spise! Birokracijo moramo skorenino vred izriniti, gospoda moja, jo temeljito iztebiti iz vseh naših uradov in svez zrak naj zaveje v njih!"

"To je že hotel Vaš prednik, gospod ministrski predsednik," se je drnil pripomniti najstarejši minister. "Pa tudi njemu, žal, ni uspelo. Njegovi lepi načrti so se razbili na številnih zaprekah."

"To pa morda zaradi tega, ker je moj prednik izšel iz uradniškega stanu in zato odpravo birokracije ni tako resno vzel. Toda jaz izhajam iz vojaškega stanu, kjer ne streljajo s papirnatiimi krogli, in se bom zato poslužil čisto naravno drugačnih sredstev, da dosežem svoj cilj."

In sedaj je ministrski predsednik predložil svojim resornim ministrom svoj veliki načrt. V bodoče naj se vsaka vloga, vsak spis, vsaka prošnja že v vložišču opremi z razstrelivom, ki po preteku štirindvajsetih ur samo eksplodira, če se ni prej eksplodirala snov s posebnim ključem odstranila in napravila neškodljivo. Ta ključ pa naj ima v vsakem uradu samo en uradnik, ki bo edini smel odstraniti razstrelivo samo pri resnično rešenih spisih.

Ta nova naredba je povzročila pri vseh uradih nezasišlan preobrat. Če so prej spisi ležali na mizah uradnikov po cele tedne in celo mesece, da so že začeli plesniti, so sedaj romali z

bliskovito naglico iz rok v roke. Rešitve in odličitve, za katere prej ni nihče hotel biti odgovoren ali merodajen, so bile zdaj odpravljene v nekaj minutah, v nekaj najslabših primerih v nekaj urah, ker debelo podčrtani termin na vsakem spisu je grozeče opominjal: "Reši me, če ne zletim s teboj vred v zrak!" Vsi pisarniški svetniki so postali nenkrat agilni kakor mladi uradniški pripravniki; dvorni svetniki so lastnoročno nesli svoje rešene spise nazaj v vložišče, da se znebijo razstreliva; pri pisarni mizi osivele dame in goslije so prostovoljno delali nadpore, če se je kdaj le preveč nagrmadilo spisov ali prošenj.

In kmet je dobil svoj plug, tovarne potrebne surovine, posilci stanovanj nove domove in vse ljudstvo dovolj kruha. Utopija je postala na mah bogata država in položaj ministrskega predsednika se je utrdil in njegov ugled je silno zrasel.

Pa se je zgodilo, da je nepričakovano moral za daljšo dobo odpotovati v inozemstvo. Še prej pa je naročil svojim ministrom, da naj vse delo kar tako naprej vzorno vodijo kakor zadnje čase in da naj nikar ne dopustijo, da bi se zopet povrnila ona zloglasna bir okracija, kar so mu ti sveto obljubili.

Komaj pa je bil šef vlade izven dežele, že se je sušljalo od urada do urada, od pisalne mize do pisalne mize, da nova metoda ministrskega predsednika ni nič drugega kakor velika potegavščina. Razstrelilne vrčine, ki so pritrjene na vsakem spisu, so v resnici nepolnjene iz navadnim peskom. In v resnici, nihče se ni še mogel spomniti, da bi bil kdaj kak spis eksplodiral.

Uradniki so postali zopet površni, vpeljali so daljše odmore in vse se je reševalo šele v zadnji sekundi. Birokracija, ki je prej toliko časa vladala v uradih, je zopet dvignila glavo, še ni bila premagana. In za prihodnji dan so nameravali vzporedno sedeti stavko v znak protesta proti nasilnemu podjarmljenju birokracije.

Ko se je ministrski predsednik zvečer tistega dne vrnil — poklican brzojavno — se mu je nudila grozna slika: Vseh petdeset uradnih palač mesta je bilo do tal porušeni; smrt so našli tudi vsi uradniki, inspektorji in vladni svetniki. In vsa dežela je bila prestrašena in si ni vedela sveta.

Le veliki mož ni bil obupan. "Nobene nesreče ni, ki ne bi imela tudi nekaj dobrega v sebi," je rekel. "Zgradili bomo enostavno nov državni aparat brez birokracije. In namesto petdeset uradov jih bomo imeli samo pet. Uprava naj teče kakor po olju in ne sme biti več cokolja."

In dežela je napredovala kakor nobena druga na svetu. O srečna Utopija!

(Ko bi še IRO dobila takega predsednika, pa bi bili kmalu vsi begunci rešeni. Opomba prevajalca).

Iz nemščine prosto prevedel P. G.

Škof Dr. Gregor Rožman na argentinski božji poti

(Nadaljevanje s 1. strani)

Pri glavnem katoliškem listu Lep sprejem je našemu škofu tega dne popoldne pripravilo tudi uredniško osebje katoliškega dnevnika "El Pueblo." Prevzvišenega je sprejel glavni ravnatelj g. Bonamino, ki ga je takoj povedel v svojo sobo. Tu so bili zbrani vsi člani uredniškega zbora.

Škof g. dr. G. Rožman se je z vsem toplem pozdravil, se zanimal za razvoj katoliškega dnevnika in poudarjal važnost dobrega lista.

ga tiska za vsak narod. Ogle dal si je tudi uredniške prostore in tiskarno.

Č. g. Figallo, gostitelj našega škofa, je nato svojega visokega gosta in njegovo spremstvo vozil malo po mestu, da si je lahko ogledal glavne prestolniške avenije in prostrane ter lepe mestne nasade in parke.

Pri Salezijancih

Veliki prijatelji Slovencev v Argentini so tudi č. g. Salezijanci na Belgrano, ki so dali Slovincem na razpolago svojo kapelo za nedeljske sv. maše. Pa tudi drugače nam ob vsaki priliki izkazujejo svojo veliko naklonjenost. Zato je prevzvišeni smatral za svojo dolžnost, da jih obišče in se jim prav toplo zahvali za vse, kar dobrega store slovenskim vernikom. To je storil tudi v četrtek popoldne. Obiskal je ravnatelja zavoda č. g. Moise, ki je bil škofovega obiska zelo vesel. V prijateljskem razgovoru se je prevzvišeni zanimal za ureditev velikega zavoda, v katerem je ljudska in srednja šola. G. ravnatelj je prevzvišenemu takoj povedal, da imajo v srednji šoli tudi slovenskega dijakarja ter ga je zelo pohvalil. Prevzvišeni ga je hotel videti. G. ravnatelj mu je pojasnil, da je tudi on ministrant, ti pa so imeli ta dan skupni izlet in prireditev v drugem salezijanskem zavodu v Bernalu. G. ravnatelj je tudi zelo pohvalil slovenske vernike, ki se v tako velikem številu udeležujejo sv. maš ob nedeljah in praznikih in ki so imeli po dvorišču salezijanskega zavoda tudi lepo vstajensko in telovsko procesijo. Med tem se je na dvorišču zbralo precej gojencev, med katere se je prevzvišeni takoj pomešal in se z njimi pogovarjal kot dober oče s svojimi dragimi malčki.

Pastoralna konferenca škofa s slovenskimi duhovniki

V petek, 14. oktobra, se je v cerkvi sv. Julije zbralo okoli 80 slovenskih duhovnikov, ki so imeli s škofom najprej kratko pobožnost, nato pa z njim skupno kosilo. Popoldne so imeli s prevzvišenim konferenco o aktualnih dušnopastirskih problemih med slovenskimi naseljenci.

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St. je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej okolici prakticalno in se izasilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu. Ako vam je nemogoče priti v dotiko s našim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvrtil vsa zmožna popravila na njih delu in za nadomestil s novim. Vam ni treba imeti dolocenega dogovora. Delo izgotovljeno brez odlašanja. Njegov naslov je:

DR. J. V. ZUPNIK

6111 ST. CLAIR AVE.
vzhod E. 62nd St.; vzhod name
na E. 62 St.

Urad je odprt od 9:30 a.j. do 8. sv.
Tel.: EN 5013

MALI OGLASI

Zele lepa prilika

V East Lake Village je na prodaj 2 akra zemljišča. Ravno tam je naprodaj 3/4 akra zemlje, hiša 5 sob in 4 sob hiša. Za pojasnilo vprašajte pri lastniku po 6 uri zvečer ali ves dan v soboto in nedeljo. Prostor je vzhodno od Lakeland Blvd. in severno od E. 367. St.

Sam Succurovich
Willoughby, Ohio

—(216)—

Vas muči glavobol?

Nabavite si najboljšo tableto proti glavobolu v naši lekarni.

Mandel Drug

15702 Waterloo Road
Cleveland 19, Ohio

Išče sobo

Posten možki želi dobiti opremljeno sobo pri privatni družini; če mogoče, da bi mu prali, ali pa tudi ne. Kdor ima kaj, naj sporoči v uredništvu tega lista.

—(216)—

DO YOU GET

VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. But do you get ENOUGH? The question is, do you get ENOUGH? A great many people do not, and as a result, feel low.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

One One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsule is your daily dose.

MILES LABORATORIES, INC.,
Eli Lilly and Company

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

In vendar bi bilo mesto kazalo skoraj da svoj običajni obraz, da ni bilo prodajalnic z zaprtimi vrati in mrtvih pridelj kjer se ni odpirala niti ena žaluzija. Vrh tega pa je divjal ta grom topov, ta neprestani grom, ki je tresel vse kamenje, zemeljska tla in stene hiš tja gor do strešnega škriplja.

Delaherche je bojeval sam s seboj neprijeten notranji boj, omahujoč med dolžnostjo vraga moza, ki mu je prepovedala zapustiti Henrijeto, in med strahom pred potjo od Sedana do Bezeilles-a pod smrtnosnimi granatami. Naenkrat, ko sta že prihajala do Balanskih vrat, ju je ločila truma vračajočih se častnikov na konjih. Ljudje, ki so čakali novic, so se pehalj okrog teh vrat. Za-

man je tekal semintja ter iskal mlade žene. Morala je biti že zunaj obzidja in hiteti po cestah. Nehal je nadaljevati svoje vneto prizadevanje, in presenetil se je ob glasno izgovorjenih esedah:

"Ah, tem slabše! To je preneumno!"

Nato je Delaherche postopal po Sedan kot radoveden meščan, ki noče izgubiti nobenega prizora igre, pri tem pa v mukah naraščajočega nemira. Kaj se bo izcimilo iz vsega tega? In če bi bila armada premagana, ali ne bo moralo mesto mnogo trpeti? Odgovori na ta vprašanja, ki si jih je zastavljal, so ostajali temni in nedoločni, ker so vsi preveč zavijali od dogodkov. Vendar pa je pričel trepetati za svojo tovarno in svojo hišo v ulici Maqua, odkoder je bil sicer že odstranil vse dragocenosti ter jih skril na varnem kraju. Šel je v mestno hišo, našel tam občinski svet v stalnem zborovanju in napravil mnogo časa, ne da bi kaj izvedel, razen, da se obrača usoda boja zelo na slabo. Armada ni več vedela, komu se pokoriti; general Ducrot jo je bil v tistih dveh urah, ko je imel vrhovno poveljstvo, vrget nazaj, nato pa jo je odvedel general Wimpfen, naslednik prvega, čez drn in strn naprej; in to nerazumljivo omohavanje, te portojanke, ki so jih morali zapuščati

in zopet osvajat, to polono pomankanje načrta in krepke vodstva in pospeševalo nezgodno.

Nato je šel Delaherche do podprefektura, da sliši ali se cesar ni zopet pokazal. Poročati so mu mogli samo, kako se počuti maršal Mac-Mahon, čigar neopasno rano je bil kirurg zavezal; zdaj je ležal mirno v svoji postelji. Toda okoli enajste ure, ko je Delaherche zopet postopal okrog, ga je v glavni ulici pred hotelom "Europe" za hip ustavil počasen izprevid opranež jezdecev, ki so v žalostnem koraku jahali na svojih konjih. In na čelu je spoznal cesarja, vračajočega se po štiriurnem bivanju na bojišču. Zares, smrt ga je morala vzeti. Pod znojem tega poezda skozi poraz je bilo ličilo izginilo z obraza, namazani brki so se bili razmočili in so ohlapno viseli navzdol in lica, blede kakor zemlja, je pokrivala bolestna topost umirajočega. Častnik, ki je pred gostilno stopil s konja, je pričel sredi skupine ljudi razlagati pot, ki so jo bili prejezdili, od Moncelle do Givonne, skozi vso dolinico, po sredi med vojaki 1. armadnega zbora, ki so jih bili Saksonci potisnili na desni breg potoka; cesar je prišel s svojim spremstvom do soteske Fond de Givonne in jo je našel že tako zabasano z ljudmi, da bi se bil le z velikimi težavami vrnil na čelo svojih čet, tudi če bi bil hotel. Sicer pa — čemu?

Ko je Delaherche poslušal te podrobnosti, je silen pok pretresel ves tisti oddelek mostu. Pravkar je bila granata zdrobila neki dimnik v ulici Sainte Barbe poleg stolpa. Delaherche se je stisnil k zidu; in že je nov tresk razbil šipe sosednje hiše. To bo strašno, če bodo bombardirali Sedan! V teku

se je vrnil v ulico Maqua, in nje proti zapadu, utrdba "Nastakna želja ga je popadla, razjasniti si položaj, da ni počakal, nego je šel nemudoma na "Palatinat".

Celota vsega mu je budila vtis ogromnosti in otročarije obnem. Čemu zdaj vse to? Sprito teh topov, ki mečejo svoje krogle tako lahko od kraja do kraja neba? Sicer pa trdnjava ni bila opremljena in ni imela niti potrebnih topov, niti streljiva ali moštva. Pred jedva tremi tedni je bil povepušale nad Sedanom, kakor nevidne ptice, ki ostavljajo sled iz drobnega perja. Izprva se mu je zdelo nedvomno, ki so udarile v strehe okoli njega, samo izgubljenke. Mesta še vedno niso bombardirali. Nato, ko je pogledal bolje, se mu je odgovarjalo posameznim strelom, ki so jih izpalili to povj trdnjave. Obrnil se je in pogledal: na severu se je dvigala citadela, mnogoterena in padala so na travnike, ki so lestrašen kup utrd, stene črne, ga zidovja, zelene ploskve glazirjev, geometrično mrgolenje bastij, pred vsemi pa trije orjaški rogovi "Ecossais", hovemu ognju.

Kar je zanimalo Delaherchea tam na oni strani, so bile balje, kakor kiklopsko podaljša-

terije. S svojimi živahnimi

oči jih je iskal po bregovih Marfeje, ko mu je prišel na misel daljnogled, ki ga je prejšnje čase v svojo zabavo namerjal s terase na okolico. Šel ga je iskat, vrnil se na streho in ga postavil; in ko se je zagledaval, ter si vodil njive, drevesa in hiše z majhnimi sun-

ki mimo očesa, je nad veliko baterijo v Frenoisu zagledal tisto skupino uniform na vogalu smrekovega gozda ki jo je zapazil že Weiss iz Bazeilles-a. (Dalje prihodnjik.)

—V pisarni kitajščini so ločila nepotrebna.

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno mlade piščance in vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOCEVAR in SINOV

Tel. v trgovini Montrose 2369; na domu Montrose 1368-W

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDELJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

ZALOŽBA TRIGLAV OPOZARJA

na velezanimiv, napet izvirni roman iz sodobnega življenja v slovenskih krajih

JUTRO BREZ SONCA

SPISAL IVAN JONTEZ

Roman, ki izide v nekaj tednih, bo vseboval okrog 300 strani napetih prigod, ljubimkanja z nevarnostjo in pogubo, ljubezni in romantike, spletk in zalezovanja, vere in nevere, obupa in upanja!

Pazite na naznanilo, kdaj bo nova knjiga na trgu!

CLEVELANDSKA RAZSTAVA ŽIVIL IN HIŠ

Radijske zvezde v osebi

- HORMEL GIRLS CORPS v četrtek, petek, soboto
- WALTER O'KEEFE od ponedeljka do petka

PUBLIC HALL

10. do 18. nov.
dnevno: 1 do 11 P. M.
Vstop: 50c Zaprt v nedeljo

KOVAČIČ naj bo!

Državlani 23. varde bodo gotovo zopet poslali v mestno zbornico svojega priljubljenega zastopnika

EDWARD J. KOVAČIČ-A

Pokažite, da ste zadovoljni z njim
in dajte mu zopet glas 8. novembra

Usmiljena sestra praznuje zlati jubilej. — S. Mary Fidelis, ki letos praznuje zlati jubilej, čestitata dva njena gojenčka, Francis in Johnny. S. M. Fidelis deluje že 50 let v Sv. Vincencija bolnišnici v Chicagu.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

G. WHISKERS

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

